

Záradék: Az irat papír alapú iratról készített elektronikus másolat.

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/02827-0/2021	
Budapest Környéki Törvényszék 2021. JÚL 14.	
I. foku szakág	
Példány: 2021-06-29 ^d	Készítve: 4/6
Ügyszám: 22. P. 20.097/2018/22.sz.	Melléklet: 14 db
2020.09.17/2018	

Alulírott Czenki Melinda, [REDACTED] atti lakos, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban „Abtv.”) 27. § a) pontja alapján alkotmányjogi panaszt benyújtok, az alábbiak szerint:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.097/2018/22.sz. ítéletének, valamint a Fővárosi Ítéltábla ezt helyben hagyó, 1.Pf.20.794/2019/4.sz. jogerős ítéletének, továbbá a Kúria ezzel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmemet érdemi vizsgálat nélkül elutasító Pfv.III.20.387/2020/5.sz. végzésének alaptörvény-ellenességét.

Elsődlegesen kérem, hogy alaptörvény-ellenes voltára tekintettel a tisztelt Alkotmánybíróság semmisítse meg a felülvizsgálati kérelmemet érdemi vizsgálat nélkül elutasító Pfv.III.20.387/2020/5.sz. végzést, mivel az, illetve az alapjául szolgáló eljárás sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményét.

Másodlagosan kérem – amennyiben az elsődlegesen kérelmem teljesítése akadályba ütközne -, hogy ugyancsak alaptörvény-ellenes voltára tekintettel a tisztelt Alkotmánybíróság semmisítse meg a Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.097/2018/22.sz. ítéletét, valamint a Fővárosi Ítéltábla ezt helyben hagyó, 1.Pf.20.794/2019/4.sz. jogerős ítéletét, miután egyrészt mindkettő ugyancsak sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményét, másrészt ezt meghaladóan sérti mindkettő az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a polgári perekben a jogaim és kötelezettségeim ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való alapjogomat is.

(„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”)

AZ INDÍTVÁNYOZÓI JOGOSULTSÁG

Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § a) pontján alapul, amely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy a döntés kézhhezvételétől számított 60 napon belül alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a panaszos Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az ügyben további jogorvoslati lehetőség nem biztosított a panaszos számára.

A Kúria Pfv.III.20.387/2020/5.sz. végzését 2021. április 26-án kézbesítették nekem postai úton.

Ami az elsődleges kérelmemet illeti, a polgári perrendtartás a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott elutasító végzésével szemben a felek számára sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati lehetőséget nem biztosít, amint ezt tartalmazza is ez a jelen alkotmányjogi panaszommal támadott végzés.

A másodlagos kérelmem vonatkozásában ugyanakkor maga az elsődleges kérelmemben megsemmisíteni kért Kúria határozat zárja ki a további jogorvoslati lehetőséget. Ezért amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság az elsődleges indítványomat alaposnak ítéli és megsemmisíti a Kúria Pfv.III.20.387/2020/5.sz. végzését, úgy a másodlagos kérelmem okafogyottá válik, illetve akkor ismét megnyílik a lehetőség a jogerős ítélettel szemben a rendkívüli jogorvoslatra.

B

Ha azonban az elsődleges kérelmemet nem találná teljesíthetőnek a tisztelt Alkotmánybíróság, akkor ezzel a másodlagos kérelmem vonatkozásában (is) teljesül az a feltétel, hogy ebben a másodlagos kérelmemben megsemmisíteni kért jogerős táblabíróági ítélettel szemben nincs további jogorvoslati lehetőség a számomra.

A TÉNYÁLLÁS, A HÁTTÉR, AZ ELŐZMÉNYEK

I.

2011 júniusában végrehajtás megszüntetése iránti pert kezdeményeztettem velem szemben a gyermekem különélő édesapja. A per a II. és III. Kerületi Bíróságon indult 7.P.III.23.645/2011.sz. alatt. A felperesi keresetet írásban azonnal elismertem – miután az édesapa már rendezte felém a tartozását -, így a követelés elismerése folytán kizárólag a végrehajtási költségek nagyságáról és viseléséről kellett rendelkezni, ami az iratok alapján eldönthető jogkérdés.

Az rPp. 370/A. § (1) és (4) bekezdései szerint az ilyen perben a keresetet a beérkezésétől számított 15 napon belül tárgyalni kell és a tárgyalást legfeljebb egy alkalommal, maximum 8 napra lehet elnapolni: legrosszabb esetben tehát **23 napon belül elsőfokon ítéletet kell(ett) hozni**. A másodfokú eljárásban ugyan ilyen szigorú határidőt nem írt elő a törvény, így abban „csak” soron kívül kellett (volna) eljárni, a szokásjog alapján 2 hónapon belül, az írott jogszabály szerint pedig maximum 4 hónapon belül kellett volna tárgyalni és jogerős ítéletet hozni.

Összegezve: a postázási és a fellebbezési határidőket is beleszámítva, **legfeljebb fél éven belül** jogerős ítéletnek kellett (volna) születnie.

2

Ehhez képest az elsőfokú ítélet 5 év után, míg a jogerős ítélet **6 év után** született meg!

II.

2012. március 27-én keresetet nyújtottam be a Fővárosi Törvényszéken a XXVII. Kerületi Polgármesteri Hivatallal szemben. A per 22.P.21.932/2012. számon indult, a bírója a törvényszék akkor talán legelismertebb bírója – ma már a táblabírószágon tanácselnök – [REDACTED] olt.

Miután a jogi képviseletem megszűnt és már egyedül jártam el – laikusként! -, [REDACTED] ota bírónő közölte velem, hogy a per félbeszakad az alperes jogutódjának perbehívásáig. Nem értettem, hogy ez mit jelent, azonban azt a választ kaptam a bírónőtől, hogy nézzek utána a polgármesteri hivatalnál, hogy mit kell tennem. Próbáltam utána nézni, de senki, még a jogászok sem értették, hogy miért szakadt félbe a per. Végül a velem ellenérdekelt édesapám mondta, hogy márpedig ez a per nem szakadhatott félbe, miután az alperes – *a polgármesteri hivatal!* – nem szűnt meg, a feladatkörének átalakítása nem jár jogutódlással.

Miután neki is volt egy pere (22.P.22.060/2010.) ugyanannál a bírónőnél, ő maga hívta fel - írásban is! - a bírónő figyelmét arra, hogy vegye észre, az én perem nem szakadt félbe. Ezt követően sem tűzték ki a folytatólagos tárgyalást továbbra sem.

2014. május 6-án írásban is kértem a per folytatását, azonban nem történt semmi.

Ekkor a gyermekem édesapja közérdekű bejelentésben fordult a Fővárosi Törvényszék elnökéhez az ügyem kapcsán 2016. április 6-án. Miután továbbra sem történt semmi, 2016. május 5-én én pedig kifogást nyújtottam be az eljárás elhúzódása miatt.

Ekkor a per új ügyszámot kapott (22.P.22.479/2016.), majd a per új bírója [REDACTED] – több, mint 3 év után (!) kitzúta a folytatólagos tárgyalást.

A per végül 2017 végén fejeződött be, azaz mintegy 5,5 év után született benne ítélet. (A teljes pertartam jócskán több, mint a fele tisztán inaktív időtartam volt tehát. Ezt a pert maximum 3 tárgyaláson be lehetett volna fejezni, így az ésszerű időtartama hozzávetőlegesen 1 év lett volna.)

III.

Ezen két polgári per ésszerűtlen elhúzódására alapozva, sérelemdíj megítélésének igényével nyújtottam be keresetlevelet a Fővárosi Törvényszék – *mint alperes* – ellen az rPp. 2. § (1) és (3) bekezdése alapján. A per tárgyalására a Budapest Környéki Törvényszéket jelölték ki, ahol **22.P.20.097/2018.sz.** alatt indult meg a per. Elsőfokon **22.P.20.097/2018/22.sz.** alatt született ítélet-2019. január 31-én. Ebben az elsőfokon eljáró bíróság az I. tényállás tekintetében kifejtette, miszerint abban a végrehajtás megszüntetése iránti perben, amelyben a jogalkotó kógens rendelkezése szerint elsőfokon maximum 23 nap alatt ítéletet kell hozni, és fél éven belül mindenképpen meg kell születnie a jogerős ítéletnek is, nem tekinthető ésszerűtlen hosszúnak az 5 év – az elsőfokú ítélet megszületéséig -, illetve a 6 év a jogerős ítélet megszületéséig.

(Ezt szerintem nem szükséges kommentálni...)

A II. tényállás tekintetében pedig az elutasítás indoka az volt, hogy a per félbeszakadását megállapító végzéssel szemben van fellebbezési lehetőség, én pedig nem éltem ezzel a lehetőséggel. (Arról már nem szól az indoklás, hogy 1 évvel a félbeszakadás megállapítását követően viszont már jeleztem, hogy a per nem szakadt félbe és kértem az azonnali folytatását, és még ehhez az időponthoz képest is további 2 évig altatta a pert az alperesi törvényszék.)

(Szerintem ezt sem szükséges különösebben kommentálni...)

3 Miután az igen szerény anyagi lehetőségeimre tekintettel teljes személyes költségmentességben részesültem a perben, így a fellebbezéshez pártfogó ügyvéd igénybevételét kértem engedélyezni a Jogi Segítségnyújtó Szolgálattól, miután a fellebbezési eljárásban kötelező a jogi képviselet. Az engedélyt meg is kaptam azzal, hogy a pártfogó ügyvéd megbízása a jogerős ítéletig szól. [REDACTED] ügyvéd képviselt a fellebbezési eljárásban.)

A Fővárosi Ítéletábrla 2019. december 3-án 1.Pf.20.794/2019/4.sz. jogerős ítéletével helyben hagyta az elsőfokú ítéletet. Az I. tényállásban annyiban változtatta meg az indoklást, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti per ésszerűtlen elhúzódását megállapította, azonban ennek ellenére elutasította az rPp. 2. § (3) bekezdésére alapított sérelemdíj iránti igényemet azzal, hogy önmagában az elhúzódás nem alapoz meg sérelemdíj iránti igényt – *nem tekinthető köztudomású sérelemnek* -, csak abban az esetben követelhetek emiatt sérelemdíjat, ha igazolom, hogy engem az elhúzódás miatt valamilyen kár ért, valamilyen hátrányt szenvedtem.

Itt jegyzem meg: az **rPp. 3. § (3) bekezdése** értelmében a bíróság előzetesen köteles volt (lett volna) tájékoztatni a feleket a bizonyításra szoruló tényekről és a bizonyítási teherről. Engem az elsőfokon eljáró bíróság nem tájékoztatott arról, hogy a perben bizonyítani vagyok köteles, hogy milyen károk, illetve milyen hátrány ért az elhúzódás kapcsán.

(A II. tényállás vonatkozásában az indoklást sem változtatta meg: ugyancsak nem tért ki arra a valamivel több, mint 2 évre, ami alatt még a per folytatására irányuló kérelmemet követően sem történt semmi.)

„Intermezzo”

A gyermekem édesapja az I. tényállás alapján ugyancsak keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékkel szemben a végrehajtás megszüntetése iránti per elhúzódása miatt. Az ő esetében a Székesfehérvári Törvényszék került kijelölésre. Elsőfokon 27.P.20.208/2017/70.sz. alatt kifejezetten erre a tényállásra 600.000Ft sérelemdíjat ítélt meg neki a törvényszék.

A másodfokon eljáró Győri Ítéletábrla Pf.V.20.227/2018/4/I.sz. jogerős ítéletével 300.000Ft-ra leszállította, majd végül a Kúria Pfv.II.20.117/2019/15.sz. végleges ítéletével 2020. március 3-án ezt megváltoztatta és

visszaállította (helyben hagyta) az elsőfokon megítélt 600.000Ft-os sérelemdíj összeget. Ezt a végleges ítéletet mellékelten csatolom. Ezen ítélet [38] - [40], [63], [115] – [121] pontjai vonatkoznak a jelen alkotmányjogi panaszommal érintett jogerős ítélet I. tényállására: az ezen pontokban tárgyalt 10. tényállás (per) ugyanaz a tényállás (per), mint ami a jelen alkotmányjogi panaszommal érintett jogerős ítélet I. tényállását is képezi.

Írd és mondd: a végrehajtás megszüntetése iránti per felperesét – *aki szintén nem jelölt meg semmilyen hátrányt, illetve kárt, kizárólag az elhúzódsra, mint köztudomású sérelemre alapozta az igényét!* – megillette az ésszerű időn belüli elbírálás joga és ennek sérelme esetén a 600.000Ft sérelemdíj is, engem – ugyanannak a pernek az alperesét viszont ugyanezen alapjog nem illett meg.

A végrehajtás megszüntetése iránti per felperesének következetesen mindhárom szinten alaposnak ítélték pontosan ugyanazt a követelését, amit nálam – ugyanazon per alperesénél - mindhárom szinten elutasítottak, miközben alapjogról van szó, ami a peres feleket – eljárásbeli pozíciójuktól függetlenül! – egyaránt, azonos módon megilleti!

A jogerős elutasító döntéssel szemben – *akkor már ismerve a Győri Ítéltábla Pf.V.20.227/2018/4/I.sz. jogerős ítéletét az I. tényállással azonos per elhúzódsára és annak sérelemdíj megítélését megalapozó voltára vonatkozóan és abból kiindulva, hogy pontosan ugyanúgy megillet engem is az ésszerű időn belüli döntéshozatal joga és annak elmulasztása esetén a sérelemdíj, ahogy megilleti az adott perben a perbeli ellenfeleket is* – 2020. február 22-én felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő önállóan, jogi képviselő nélkül, hiszen a pártfogó ügyvédem megbízása csak a jogerős ítéletig szólt, rendkívüli perorvoslatra már nem vonatkozott.

4 Az önállóan benyújtott felülvizsgálati kérelmem a **Pp. 73/B. § (2) bekezdés a) pontja** szerint nem minősült hatálytalannak, miután igazoltam, hogy pártfogó ügyvéd igénybevételének engedélyezése iránti kérelmet nyújtottam be a jogi segítségnyújtó szolgálatnál.

12. **Pfv.III.20.387/2020/2.sz.** alatt 2020. április 6-i keltezéssel 2020. május 18-án postai úton felhívást kaptam 30 napos határidővel a hiányzó jogi képviseletem pótlására.

Tudni kell, hogy a Jogi Segítségnyújtó Szolgálatot éppen ebben az időben szervezték át (illetve „vissza), és ekkor „ütött be” a vészhelyzet is. A Szolgálat korábban a Prielle Kornélia utcában működött, illetve nem működött: a törvényben előírt 5 napos határidő helyett hónapokig nem készítették el az engedélyező határozatokat. Emiatt átszervezésre került sor: ezt a feladatkört a kerületi gyámhivataloknak adták, ahol működött is rendben minden, tartották az 5 napos határidőt. Nem tudom elképzelni, hogy miért, de valaki valahol úgy döntött, hogy a működő rendszert csináljuk vissza arra, ami korábban sem működött: visszatették a jogi segítségnyújtást a Prielle Kornélia utcába, ahol megint csak nem működik azóta sem: van, hogy fél évig ülnek az engedélyezéseken az előírt 5 nap helyett.

Ez történt az én esetemben is: 2020. június 5-én – *a nekem adott 30 napos határidő letelte előtt!* – határidő meghosszabbítás iránti kérelmet terjesztettem elő, jelezve, hogy a Szolgálat képtelen határidőben elkészíteni az engedélyező határozatot, nekem pedig nincs eszköz a kezemben, amivel őket a határidő betartására tudnám kényszeríteni. (A kérelmemhez csatoltam az összes igazolást, ami bizonyítja, hogy önhibámon kívül nem tudok eleget tenni a Kúria 2.sz. felhívásának az adott határidőn belül.)

A határidő meghosszabbítása iránti kérelmet a **polgári perrendtartás szerint alakszerűen szabályos végzésben el kell bírálni, és – helyt adás esetén - abban meg kell jelölni a meghosszabbított határidő utolsó napját.**

Ehhez képest **a Kúria a kérelmemet nem bírálta el.** El nem utasította – *ami arra utal, hogy akceptálta az indokaimat* -, de nem hozott további határidőt engedélyező végzést sem, **így azt sem jelölte meg, hogy mi a végső határidő, melyik az utolsó nap, ameddig mindenképpen teljesítenem kell a felhívásban kéréteket.** Egyszerűen elutasította a érdemi vizsgálat nélkül a felülvizsgálati kérelmemet azzal, hogy a maximális

határidő 45 nap és már az is letelt. Engem viszont erről előzetesen nem értesített, holott az lett volna a minimum, hogy elbírálja a határidő hosszabbítás iránti kérelmemet és abban tájékoztat arról, amiről már csak az elutasító végzésében tájékoztatott utólag: a végső időpontról. Azzal, hogy bárhogya is, de oldjam meg valahogy addig, mert nem tudja figyelembe venni, hogy nem tőlem függ a dolog!

Ennek a határidő hosszabbítás iránti kérelmemnek az elbírálása hiányában viszont a terhemre mulasztást megállapítani nem lehet, illetve súlyosan törvénytörő.

Itt jön a polgári jog azon alapvetése – az „elvárhatóság elve” –, hogy a félnek minden olyan helyzetben, amikor nem kapott egyértelmű utasítást, **úgy kell eljárnia, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható.**

Miután a Kúriától nem jött válasz a határidő hosszabbítás iránti kérelmemre, rendre, naprakészen tájékoztattam a Kúriát a pártfogó ügyvéd engedélyezésének aktuális állásáról:

2020. július 1-én csatoltam a Szolgáltatnak küldött ajánlott levelem postai nyomkövetési adatait és bejelentettem, hogy sikerült velük beszélnem: állítólag elkészítették végre az engedélyező határozatot, most fogják postázni. Jeleztem, hogy amint megérkezik, azonnal intézem a jogi képviselő pótlását. *(Ami nyilván valamennyi időt azért igényel, hiszen a határozattal el kell mennem egy ügyvédhez – mondjuk az már meg volt beszélve előre -, akinek legalábbis át kell néznie és véglegesítenie kell az én általam megírt felülvizsgálati kérelmet, hiszen mégis csak a saját nevében és a saját felelősségére adja be!)*

Már **2020. május 31-én** elkészítettem a felülvizsgálati kérelmem végleges – a majdani pártfogó ügyvéd által benyújtandó – verzióját, amihez már akkor megvolt a Kúria Pfv.II.20.117/2019/15.sz. végleges ítélete is a végrehajtási per megszüntetése iránti per elhúzódsáról és az emiatt indokolt 600.000Ft sérelemdíjról a per másik szereplője tekintetében. Így tehát mindent előkészítettem, hogy amint megjön a pártfogó ügyvéd igénybe vételét engedélyező határozat, szinte azonnal be is lehessen adni a felülvizsgálati kérelmemet ügyvédi ellenjegyzéssel együtt. *(És persze a kiszemelt ügyvéddel is előre meg volt már beszélve minden.)*

5

Az engedélyező határozat azonban csak nem akart megérkezni, majd amikor végre megérkezett, akkor jött a hidegzuhany: a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat összecserélte két engedélyezés ügyszámait, vagyis az én névemre szóló határozaton nem az én ügyem száma szerepelt, hanem valaki más ügyének a száma. Így tehát még ki is kellett javítani a határozatot és csak azután tudtam átadni a meghatalmazást a pártfogó ügyvédnek 2020. július 29-én, aki azt az ítélezési szünetet követően – *mert hogy az eleve nem számít bele a határidőbe!* – azonnal be is nyújtotta.

2020 augusztusának végén felhívtam a Kúria kezelő irodáját, ahol megnyugtattak: **minden rendben van, megérkezett a 2.sz. felhívásban kért hiánypótlás, megy az ügy a maga útján!**

Pandémia ide-oda, idén márciusban már csak feltűnt, hogy nem jön semmi, mert ha ítéletnek nem is, de legalább egy alperesi felülvizsgálati ellenkérelemnek csak illetett volna már jönnie. Ezért ismét felhívtam a Kúriát... Nem akartam hinni a fülemnek:

Az iroda azt közölte, hogy a Kúria az eljárást befejezte **2020. július 8. napján!**

Anélkül, hogy a határidő hosszabbítási kérelmemet elbírálja volna, anélkül, hogy tájékoztatott volna a végső határidőről, és ami egyszerűen elképesztő: **7 nappal azután, hogy írásban bejelentettem nekik: postára adta a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat a pártfogó igénybe vételét engedélyező határozatot!** *(Vagyis „célegyenesebe” került végre a jogi képviselő nem rajtam múló pótlása.)*

Arra viszont már nem tudott választ adni az iroda, hogy **ehhez képest másfél hónappal később – 2020 augusztusának végén – miért mondták azt, hogy minden rendben van, beérkezett a 2.sz. felhívásra a kért hiánypótlás, megy a maga útján tovább minden!**

Az irodista szerint **akkor még nem volt a gépben a másfél hónappal korábban kelt, az eljárást befejező, a felülvizsgálati kérelmemet hivatalból elutasító végzés,** csak a 2.sz. végzés, majd az én határidő hosszabbítási kérelmem, további beadványaim és végül a pártfogó ügyvéd által benyújtott anyag. Ez viszont további kérdéseket vet fel: a számítógépes felvitelt intéző szakemberek szerint ugyanis egy végzés a

számítógépre még aznap felkerül, amikor hozzák. Kizártnak tartják, hogy amennyiben keletkezik egy végzés július 8-án, akkor az ne legyen benne a számítógépben másfél hónappal később. Erre két magyarázatot tartanak lehetségesnek: az egyik, hogy *viSSZAdatÁlt* végzésről van szó – *ami ténylegesen később keletkezett* –, a másik, hogy a végzés valóban akkor született, de *nem kiadmányozták valamiért, ami viszont azt is jelenti, hogy nem hatályosult a meghozatal napján, így viszont kötőerővel sem bírhatott: tehát kötelező lett volna figyelembe venni a hatályosulása, illetve a kiadmányozása előtt beérkezett hiánypótlást.*

Végezetül az is megér egy misét, hogy bár a jogi képviselő nélkül eljáró félnek a kérelmét – *a kért hiánypótlás elmaradása okán – hivatalból elutasító végzést a Kúria közvetlenül – postai úton – köteles a félnek megküldeni*, ez sem történt meg, hanem valamikor szeptember elején az elsőfokon eljáró törvényszéknek küldték meg. Az viszont nem vette észre, hogy a [REDACTED] korábbi megbízása a jogerős ítélet megszületését követően megszűnt, a felülvizsgálati eljárásra kapott későbbi megbízása viszont nem hatályosult, mivel 3 héttel korábban megszűnt a felülvizsgálati eljárás, megszűnt – *már nem létező* – eljárásra pedig értelemszerűen hatályos megbízás már nem keletkezhet, ez fogalmilag kizárt. **Még az sem tűnt fel nekik, hogy a Kúria végzésének éppen az az indoka, hogy az eljárásban nem került sor a jogi képviselet pótlására, vagyis NEM VOLT JOGI KÉPVISELŐM erre az eljárásra.** Ebből egyenesen következik, hogy a Kúria végleges végzését **nekem** lettek volna kötelesek – *postai úton* – kézbesíteni, hiszen [REDACTED] korábbi megbízása megszűnt, a felülvizsgálati eljárásra pedig – *annak megszűnéséig* – új megbízása már nem jött létre. *(Állítólag az érvényes, hatályos megbízással nem rendelkező ügyvéd úrnak küldték meg valamikor szeptemberben, azonban az ügyvéd úr egyrészt nem tud róla, másrészt maga is azt mondja, hogy mivel a korábbi megbízása megszűnt, az újabb pedig már nem jött létre – mert mielőtt létrejöhetett volna, már megszűnt az eljárás! –, így 2020 szeptemberében képviseleti jogosultsággal már nem rendelkezett, nem foglalkozhatott az ügyemmel.)*

6

Végül az elsőfokon eljáró törvényszék – *többszöri kérésemre* – 2021. április 15-én postázta ki nekem a Kúria végleges végzését, amit én 2021. április 26-án vettem át, **hatályosan tehát csak ekkor kézbesült.**

12. AZ ALAPTÖRVÉNY ELLENESSÉGET EREDMÉNYEZŐ JOGSZABÁLY ELLENESSÉG LÉNYEGE:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Ugyanezen jogszabályhely (7) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Ami a tisztességes eljárás, illetve döntés sérelmét illeti:

A 6/1989. (III.11.) AB határozat szerint a „tisztességes eljárás” (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy lehet az egész eljárás összességében tisztességes, **ahogy az összes részletszabály betartása dacára is lehet az eljárás összességében vizsgálva méltánytalan, vagy igazságtalan, vagy nem tisztességes.** A tisztességes eljáráshoz való jog lényegében azokat a garanciákat foglalja magában, amelyek rendeltetése,

hogy a felek jogainak érvényesítése olyan eljárásban történjen, amely biztosítékot jelent a törvényes, elfogulatlan és ésszerű időn belüli döntésre.

A tisztességes eljárás tipikus megsértésének minősül – többek között – a „contra legem” jogalkalmazás, amikor a bíróság figyelmen kívül hagyja az Alaptörvény R) Cikkének (2) bekezdését, miszerint a jogszabályok mindenkire nézve kötelezőek.

Ugyanígy tisztességtelennek kell tekinteni azt az eljárást is, amikor a bíróság valamely jogszabály tartalmában szándékosan beleolvas olyan többlet tartalmat, ami abban nyilvánvalóan nincs benne.

Szintén a tisztességes eljárás sérelmét jelenti az **adekvát indoklás hiánya**, illetve az, ha az indoklás nyilvánvalóan és kirívóan ellentétes az alkalmazott jogszabály logikájával.

Ugyancsak a tisztességes eljárás követelményét sérti az ügyfél laikus, jóhiszemű, hiszékeny, a bíróság tisztességében bizó voltával való bárminemű visszaélés, illetve a kötelező jogszabályi tájékoztatás (lásd: rPp. 3. § (3) bekezdése) elmulasztása, majd a kötelező tájékoztatás meg nem adásából fakadó, fel nem róható mulasztásnak a fél terhére történő értékelése.

Végezetül ugyancsak a tisztességes eljárás követelményét és egyben a jogorvoslathoz való jog sérelmét jelenti az, **ha valakit neki felróható ok, illetve mulasztás hiányában kizárnak a jogorvoslathoz való alapjoga gyakorlásából**, illetve ezen alapjoga gyakorlásának lehetőségét olyan feltétel teljesítéséhez kötik, amire neki nincs ráhatása, ami másoktól – *a mi esetünkben egy közigazgatási hatóság határidő-tiszteletétől* – függ.

Ami az ésszerű időn belüli elbírálás követelményét illeti:

7

Ami egy eljárás ésszerű időtartamát illeti, az EJEK következetes gyakorlata szerint már a teljes eljárás reális időtartamának 20%-os megnövekedését is jelentős késedelemként kell értékelni. **A mi esetünkben az alperesi késedelem az I. tényállás vonatkozásában mintegy 1200%-ra, meg a II. tényállásban mintegy 400%-ra tehető!!!**

Az eljárás elhúzódásával kapcsolatban nem vagyoni sérelemként (kárként) az elhúzódás pszichés hatásai (frusztráció, félelem, izoláció, a jogérvényesítés során való elhagyatottság érzés, a döntés késedelme miatti bizonytalanságérzés, a kiszámíthatóság, a jövő tervezhetőségének megnehezülése, az állam jogszolgáltatásába vetett bizalom meggyengülése, igazságtalanság érzete) **köztudomású tényként minősülnek**, amely szempontok az EJEK gyakorlatában is megjelennek (*Kommentár 33. Kap. Rn. 22,24.*)

Az rPp. 2. § (3) bekezdése szerint:

„Az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél – az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással – sérelemdíjra tarthat igényt, feltéve hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. *Ha az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztásából eredően a fél kárt is szenved és az a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható, a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályai szerint követelheti a jogsértőtől kárának megtérítését. A sérelemdíj iránti igény, illetve a kárigény elbírálása során a bíróság soron kívül jár el. A sérelemdíj, illetve a kártérítés megítélését nem zárja ki, ha a bíróság nevében eljáró személynek az okozott jogsértés közvetlenül nem volt felróható.*”

Jól látható, hogy **a sérelemdíj megítélésének – ellentétben a másodfokú bíróságnak az I. tényállás vonatkozásában kifejtett „contra legem” indoklásával! – nem feltétele a nem vagyoni hátrány igazolása:** kárt, hátrányt igazolni csak abban az esetben szükséges, ha a fél az eljárási késedelem, illetve tisztességtelenség okán valamilyen konkrét kárt (is) szenved. (*Például a végrehajtás megszüntetésének késedelme miatt esik egy komoly értékesítési lehetőségtől.*) Ha ilyen „többlettényállást” a fél nem kíván

érvényesíteni, akkor a sérelemdíjra jogosultságát önmagában megteremti – *jelen esetben* – az ésszerű időn belüli döntéshez való alapjogának sérelme.

Mindez a mi esetünkre nézve a következőképp alakul:

A Kúria felülvizsgálati eljárása vonatkozásában (elsődleges kérelem) egyaránt megállapítható az alapvető eljárási jogaim többszörös sérelme, valamint a tudatosan rosszhiszemű, a jogaim és az engem minimálisan mindenképpen megillető 600.000Ft „kvázi kötelező” megítélésének „trükkös kijátszása”, az eljárás összességében súlyosan méltánytalan, igazságtalan, nem tisztességes volta.

Egyrészt eleve nem lehet valakit jogkövetkezmények terhe mellett olyasmire kötelezni határidővel, aminek a teljesítése nem rajta áll.

Ilyen helyzetben nem a határidő adás, a határidő hosszabbítás, az igazolási kérelem, stb., hanem az eljárás felfüggesztése az alkalmazandó jogintézmény

Az rPp. 152. § (1) bekezdése szerint:

„Ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában az eljárás büntetőbírói vagy államigazgatási hatáskörbe tartozik, a bíróság a per tárgyalását ennek az eljárásnak jogerős befejezéséig felfüggesztheti. Ha ez az eljárás még megindítva nincs, a büntető eljárás megindításáról hivatalból üldözendő bűncselekmény esetében a bíróság gondoskodik, egyébként pedig az eljárás megindítására megfelelő határidőt tűz ki. Ha a határidő eredménytelenül telik le, a tárgyalást folytatni kell.”

Jól látható tehát, hogy amennyiben pártfogó ügyvéd igénybe vételére vagyok jogosult és a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának kötelező előzménye a jogi képviselő pótlása, akkor nekem nem lehet határidőt szabni arra, aminek az intézése államigazgatási hatáskörbe tartozik – *hiszen nincs ráhatásom a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat teljesítésére, határidő-tartására!* -, hanem csupán az eljárás megindítására – *jelen esetben a pártfogó ügyvéd igénybe vételének engedélyezése iránti kérelem benyújtására* – adhat nekem határidőt a bíróság, és csak akkor alkalmazhat bármilyen szankciót – *jelen esetben akkor utasíthatja el hivatalból a felülvizsgálati kérelmemet a jogi képviselő hiányára hivatkozva* -, ha ennek nem tettem eleget, azaz, ha az adott határidőn belül nem indítottam meg az adott államigazgatási eljárást: nem nyújtottam be a pártfogó igénybe vételének engedélyezésére irányuló kérelmet.

De engem nem szankcionálhat a bíróság – nem vonhatja meg tőlem a jogorvoslathoz való jogomat! - amiatt, hogy az általam határidőben benyújtott kérelmet a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat nem bírálta el a rá vonatkozó törvényi határidőn belül!

Ugyanakkor ebben az esetben is egyértelműen felismerhető a szándékos rosszindulat:

Én végig úgy jártam el, ahogy az tőlem az adott helyzetben elvárható volt. A nekem adott határidő letelte előtt jeleztem és igazoltam, hogy a kérelmet benyújtottam, de a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat nem készítette még el a határozatomat, és erre tekintettel kértem a határidő meghosszabbítását.

Miután a Kúria – törvényi kötelezettségét megszegve – nem bírálta el ezt a kérelmemet és így azt sem jelölte meg, hogy mi lenne az utolsó napja a meghosszabbított határidőnek, jobb híján folyamatosan hívogattam a Szolgálatot, majd pedig informáltam a Kúriát a kérelmem intézésének állásáról.

Ami döbbenetes, hogy **2020. július 1-én** jeleztem a Kúria felé, miszerint a Szolgálat most jelezte: elkészült a határozat, már csak alá kell írni a „főnökkel” és utána postázzák. A Kúria tehát július 1-én már tudta, hogy „célegyenesbe” került a dolog, rövid időn belül meglesz a határozat, és onnantól már nyilván csak rövid

időre van szükség, amíg a papírok és a meghatalmazás átadása megtörténik és az ügyvéd beküldi a hiányzó jogi képviselő pótlásának igazolását, illetve az ellenjegyzésével (is) ellátott felülvizsgálati kérelmet.

A Kúria erre nem úgy reagált, ahogy ezt a tisztesség követelménye diktálta volna, hanem épp ellenkezőleg: **pár nappal később lóhalálában megszüntette az eljárást** azzal, hogy nem lett pótolva a jogi képviselő. Miközben tudta, hogy már útban van! Vagy talán **éppen azért!** Nehogy véletlenül még megérkezzen a megszüntetés előtt! Nem tudok mást feltételezni, hogy mivel ekkor már az eljáró tanács tisztában volt azzal, hogy Pfv.II.20.117/2019/15.sz. alatt végleges, 600.000Ft sérelemdíjat megítélő Kúria ítélet született ugyanazon végrehajtás megszüntetése iránti per vonatkozásában, és azzal is tisztában volt, hogy ugyanazon per vonatkozásában nem mondhatja azt, hogy az egyik peres felet megilleti, a másik peres felet pedig nem illeti meg ugyanaz az alapjog és annak sérelme esetén ugyanaz a sérelemdíj, érdemben nyilvánvalóan nem hozhat más döntést, mint hogy megváltoztatja a jogerős ítéletet és nekem is megítéli ugyanazt, amit a végrehajtás megszüntetése iránti per másik szereplőjének már megítélt. Ezért azt a súlyosan tisztességtelen „megoldást” választotta, hogy egy nekem nyilvánvalóan fel nem róható mulasztásra hivatkozva ürügyként, gyorsan elutasította hivatalból – *érdemi vizsgálat nélkül* - azt a felülvizsgálati kérelmemet, amit – *érdemi vizsgálat esetén* – alaposnak lett volna kénytelen ítélni. (*Legalább felerészben – az I. tényállásban – mindenképp!*)

Az **érdemben végül felül nem vizsgált jogerős ítélet** (másodlagos kérelem) kapcsán pedig az **I. tényállás vonatkozásában** a másodfokú ítélet annyiban „javított” az elsőfokú ítéleten, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti per ésszerűtlen elhúzását legalább megállapította.

9 Ugyanakkor az viszont már súlyosan tisztességtelennek minősül, hogy miközben ez önmagában jogosulttá tett a sérelemdíjra, hogy miközben a hazai és nemzetközi joggyakorlat is egyértelmű és következetes abban, hogy az elhúzásnak olyan, kifejezetten köztudomású – **azaz külön bizonyítani nem szükséges!** – pszichés következményeket tulajdonít, amelyek mindenképpen sérelemdíj megítélését teszik indokolttá, a másodfokú bíróság tudatosan és nyilvánvalóan szándékosan olyan többlet követelményt olvas bele az rPp. 2. § (3) bekezdésébe, ami abban nyilvánvalóan nincs benne, azaz jogalkalmazó szerepében eljárva jogalkotóvá avanszálja önmagát: önkényesen megváltoztatja, illetve kibővíti a hatályos jogszabályt.

Ugyanakkor az eljárás még abban az esetben is tisztességtelen lenne – *csupán más okból* -, ha a jogszabályban benne lenne az, amit a másodfokú bíróság a hátrány igazolásának kötelezettségéről beleolvasott (és ami egyébként persze nincsen benne):

Ebben az esetben ugyanis a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kógens tájékoztatási kötelezettségét sértette volna meg a bíróság az által, hogy nem tájékoztatott előzetesen ezen hátrányok igazolásának, bizonyításának kötelezettségéről, majd ennek ellenére a terhemre rötta ezen – *állítás szerint engem terhelő* – bizonyítás elmaradását. (*A törvényi kommentár szerint a szükséges bizonyítás elmaradása a félnek kizárólag abban az esetben róható fel, ha a rá háruló bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének következményeiről előzetesen kioktatta a bíróság.*)

A **II. tényállás vonatkozásában** az első- és másodfokú ítélet is – *azonos módon* – súlyosan sérti a tisztességes eljárás követelményét akkor, amikor egy kerekén 3 éves, nem vitatottan abszolút „inaktív” időszak ellenére azzal tagadja meg az engem az elhúzás okán megillető sérelemdíj megítélését, hogy nem fellebbeztem a per félbeszakadásának megállapításával szemben, vagyis nem éltem a létező jogorvoslati lehetőséggel:

Nem vitatottan valóban van fellebbezési lehetőség a félbeszakadás megállapításával szemben, ahogy az sem vitatott, hogy a jogorvoslati lehetőség kimerítése feltétele a sérelemdíj igénynek.

Ugyanakkor a 6/1989. (III.11.) AB határozat nem véletlenül fogalmazza meg azt (is), hogy **az összes részletszabály betartása dacára is lehet az eljárás összességében vizsgálva méltánytalan, vagy igazságtalan, vagy nem tisztességes.**

A jelen esetben nem lehet figyelmen kívül hagyni azt, hogy **jogi képviselő nélkül eljáró, laikus tanítónó vagyok**, a félbeszakadás, a jogutódlás, illetve a konkrét félbeszakadást megállapító végzés jogi indoklása, magyarázata meghaladja az ismereteimet, így nyilvánvalóan nem várható el tőlem az, hogy fel tudjam ismerni egy bonyolult jogi logika hibás voltát, ahogy viszont elvárható tőlem az, hogy megbízzak egy olyan bíró jogi ismereteiben, aki amúgy a törvényszék akkor legelismertebb polgári bírója volt, és ma már tanácselnök a Fővárosi Ítéletábrán. **Mégis hogyan lenne tőlem elvárható, hogy kontrollálni tudjam egy elismert szakember számomra kínaiul hangzó elvont jogi érvelését, vagy akár az, hogy kételkedjek egy elismert bíró ismereteinek megbízhatóságában?!**

Másrészt – *mint már utaltam rá* – azzal, hogy nem fellebbeztem, nem 3. hanem csak 1 év vesztett kárba, mert 1 évvel később már jeleztem, hogy a félbeszakadás megállapítása téves volt és kértem a per folytatását. **Ez viszont ugyancsak jogorvoslati lehetőségnek minősül**, aminek alapján legalábbis a további 2 év idővesztés már elkerülhető lett volna.

Vagyis súlyosan tisztességtelen az, hogy 3 év, a bíróságnak ráadásul kifejezetten felróható késedelemre járó sérelemdíj megítélését tagadja meg tőlem a bíróság annak ellenére, hogy még amennyiben nem vesszük figyelembe a laikus, jóhiszemű és hiszékeny voltomat, akkor is legfeljebb 1 év késedelem az, amit (nem kevés rosszindulattal) rám háríthatnak.

Ugyanakkor az a tény, hogy dr. [REDACTED] és a Fővárosi Törvényszék elnöke más vonalról is több írásbeli figyelmeztetést, közérdekű bejelentést kapott arra nézve, hogy nyilvánvalóan téves félbeszakadást megállapító végzés alapján vesztegel a per – *ilyenkor pedig hivatalból köteles észlelni és korrigálni a bíróság a hibát!* -, arra utal, hogy a téves megállapítás mögött nem egyszerűen tévedés áll, hanem bizony a bíróság – *kihasználva a laikus voltomat, a jóhiszeműségemet, a hiszékenységet* – „le akart rázni”, meg akart szabadulni az ügyemtől. Ezt sajnos az is valószínűsíti, amit azóta már számos jogban járatos ember is mondott nekem: teljességgel elképzelhetetlen, hogy egy [REDACTED] ta kvalitásaival rendelkező bíró komolyan gondolja, miszerint félbeszakadhat egy olyan per, amelyben az alperes egy **polgármesteri hivatal**, ami volt, van és lesz is, tehát nem szűnt meg sem jogutóddal, sem anélkül, legfeljebb a feladatköre módosult, ami nem jelenti azt, hogy ne neki kellene felelnie azért, ami az elkövetésekor még az ő feladatkörébe tartozott, amit ténylegesen ő követett el.

10

Végezetül akként nyilatkozom, hogy

HOZZÁJÁRULOK

ahhoz, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság honlapján az előírásoknak megfelelően közzétett indítványomban szerepeljen a nevem:

2021. 06. 23.

tisztelett

Előttünk:

1.

2.